

Glagolska vremena

Infinitiv glagola

Infinitiv je glagolski oblik koji ne daje nikakve podatke o osobi, broju, vremenu ili načinu. To je sonovni oblik za tvorbu ostalih glagolskih oblika.

- završava na -ti: gledati, hodati, kretati, ganjati

- završava na -ći: ići, moći, dići, steći, peći

Prezent

glagolski oblik za izricanje radnje u sadašnjosti. Prezent izriče radnju koju subjekt upravo sada obavlja. Tvori se od svršenih i nesvršenih glagola nastavcima -am, -jem, -im, -em.

1.	hodam	pijem	tražim	berem
2.	hodaš	piješ	tražiš	bereš
3.	hoda	pije	traži	bere
1.	hodamo	pijemo	tražimo	beremo
2.	hodate	pijete	tražite	berete
3.	hodaju	piju	traže	beru

Prezent pomoćnog glagola biti:

	nesvršeni			svršeni
1.	jesam	sam	nisam	budem
2.	jesi	si	nisi	budeš
3.	jest	je	nije	bude
1.	jesmo	smo	nismo	budemo
2.	jeste	ste	niste	budete
3.	jesu	su	nisu	budu

Prezent pomoćnog glagola htjeti:

1.	hoću	ću	neću
2.	hoćeš	ćeš	nećeš
3.	hoće	će	neće
1.	hoćemo	ćemo	nećemo
2.	hoćete	ćete	nećete
3.	hoće	će	neće

Glagolska vremena

Perfekt

glagolski oblik za izricanje radnje u prošlosti. Perfekt se tvori se od glagolskog pridjeva radnoga i nenaglašenog prezenta pomoćnog glagola biti.

	biti			htjeti
1.	imao sam	učio sam	bio sam	htio sam
2.	imao si	učio si	bio si	htio si
3.	imao je	učio je	bio je	htio je
1.	imali smo	učili smo	bili smo	htjeli smo
2.	imali ste	učili ste	bili ste	htjeli ste
3.	imali smo	učili su	bili su	htjeli su

Aorist

je prošlo svršeno vrijeme. Služi za izricanje radnje koja se zbila neposredno prije trenutka kada se o njoj govori ili koja se naglo završila. Tvori se od svršenih glagola nastavkom -oh i -h.

	biti			htjeti
1.	stadoh	vratih	bih	htjedoh
2.	stade	vрати	bi	htjede
3.	stade	vрати	bi	htjede
1.	stadosmo	vratismo	bismo	htjedosmo
2.	stadoste	vratiste	biste	htjedoste
3.	stadoše	vратиše	biše	htjedoše

Imperfekt

je prošlo nesvršeno vrijeme. Služi za izricanje prošle, nesvršene radnje koja se zbila davno ili je dugo trajala. Tvori se od nesvršenih glagola tako da se osnovi u infinitivu ili prezentu dodaju nastavci -ah, -jah, -ijah.

	biti				htjeti		
1.	ležah	čujah	odbijah	bijah	bjeh	hoćah	htijah
2.	ležaše	čujaše	odbijaše	bijaše	bješe	hoćaše	htijaše
3.	ležaše	čujaše	odbijaše	bijaše	bješe	hoćaše	htijaše
1.	ležasmo	čujasmo	odbijasmo	bijasmo	bjesmo	hoćasmo	htijasmo
2.	ležaste	čujaste	odbijaste	bijaste	bjeste	hoćaste	htijaste
3.	ležahu	čujahu	odbijahu	bijahu	bjehu	hoćahu	htijahu

Glagolska vremena

Plusvamperfekt

glagolski oblik za izricanje davno prošle radnje ili radnje koje su se dogodile prije neke druge radnje u prošlosti. Plusvamperfekt se tvori se od glagolskog pridjeva radnoga i perfekta ili imperfekta pomoćnog glagola biti.

1.	bio sam čitao	bijah čitao
2.	bio si čitao	bijaše čitao
3.	bio je čitao	bijaše čitao
1.	bili smo čitali	bijasmo čitali
2.	bili ste čitali	bijaste čitali
3.	bili su čitali	bijahu čitali

Futur I

glagolski oblik za izricanje radnje koje će se događati u budućnosti. Tvori se od nenaglašenog prezenta pomoćnog glagola biti i infinitiva.

1.	ću vidjeti	vidjet ću	ću se vratiti	ću htjeti
2.	ćeš vidjeti	vidjet ćeš	ćeš se vratiti	ćeš htjeti
3.	će vidjeti	vidjet će	će se vratiti	će htjeti
1.	ćemo vidjeti	vidjet ćemo	ćemo se vratiti	ćemo htjeti
2.	ćete vidjeti	vidjet ćete	ćete se vratiti	ćete htjeti
3.	će vidjeti	vidjet će	će se vratiti	će htjeti

Futur II (egzakti)

glagolski oblik za izricanje radnje koje će se događati u budućnosti prije neke druge radnje ili istodobno s njom. Tvori se od svršenog prezenta pomoćnog glagola biti i glagolskog pridjeva radnog.

1.	budem tražio	budem htio
2.	budeš tražio	budeš htio
3.	bude tražio	bude htio
1.	budemo tražili	budemo htjeli
2.	budete tražili	budete htjeli
3.	budu tražili	budu htjeli